

РОЗДІЛ 13: РЕГІОНАЛЬНІ РАХУНКИ

Вступ

- 13.01 У цій главі описуються регіональні рахунки в цілому, а також уточнюються цілі і основні концептуальні принципи та питання складення, що є типовими для регіональних рахунків.
- 13.02 Визначення: Регіональні рахунки - це відповідні рахунки економіки країн на регіональному рівні. Регіональні рахунки забезпечують регіональну деталізацію основних агрегованих показників, як-от валова додана вартість за галузям та доходи домашніх господарств.
- 13.03 Для регіональних рахунків мають застосовуватися концепції національних рахунків, якщо в цій главі не вказано інше.
- В загальнонаціональних підсумках не видно різниці між регіональними відмінностями економіки щодо умов та результатів діяльності. Зазвичай населення та економічна діяльність розподілені між регіонами нерівномірно. Міські регіони, як правило, спеціалізуються на сфері послуг, в той час як сільське господарство, гірничодобувна діяльність і виробництво, як правило, розташовані в сільській місцевості. Такі основні питання, як глобалізація, інновації, старіння, оподаткування, бідність, безробіття та навколишнє середовище часто вимірюються в регіональних показниках. Тому регіональні рахунки є важливим доповненням до національних рахунків.
- 13.04 Регіональні рахунки містять той же набір рахунків, що і національні рахунки, при цьому можна бачити регіональну економічну структуру, зміни та відмінності. В результаті концептуальних проблем та проблем, пов'язаних з вимірюванням, набір регіональних рахунків є обмеженим за своїм масштабом та деталізацією у порівнянні з національними рахунками.

У таблицях щодо регіональної виробничої діяльності відображаються:

- a) розмір і динаміка виробництва та зайнятості по регіонах;
- b) вклад регіонів до агрегованих показників країни;
- c) спеціалізація кожного регіону;
- d) роль різних регіонів в кожній галузі.

На регіональних рахунках домогосподарств відображаються первинний та наявний дохід домогосподарств за регіонами, а також джерела та розподіл доходів між регіонами.

- 13.05 У кількох державах-членах ЄС регіони на різних рівнях мають істотну автономію у прийнятті рішень. В цьому випадку регіональні рахунки таких регіонів мають важливе значення для національної та регіональної політики.
- 13.06 Регіональні рахунки також виконують важливі адміністративні функції, наприклад:
- a) виділення доходів щодо конкретного податку країни регіональним урядам;
 - b) виділення коштів в рамках європейської політики зближення.

- 13.07 Регіональні рахунки можуть гнучко використовуватися на різних рівнях агрегування. Вони поділяються не тільки за географічними регіонами. Географічні регіони також можуть бути згруповані за економічною структурою, розташуванням та економічними відносинами з іншими (сусідніми) регіонами. Це особливо корисно для аналізу національних і європейських економічних структур і розвитку.
- 13.08 Регіональні рахунки складаються на основі прямих регіональних даних та даних по країні, що мають регіональну деталізацію, що ґрунтується на певних припущеннях. Чим повнішими є дані, що зібрані безпосередньо, тим менша роль припущень. При відсутності достатньої, своєчасної і надійної регіональної інформації для складання регіональних рахунків необхідні припущення. Це означає, що деякі відмінності між регіонами не обов'язково відображатимуться на регіональних рахунках.

ТЕРИТОРІЯ РЕГІОНУ

- 13.09 Економіка регіону країни - це частина економіки в цілому цієї країни. Економіка в цілому визначається з точки зору інституціональних одиниць і секторів. Вона складається з усіх інституційних одиниць, які мають центр переважаючого економічного інтересу на економічній території країни (див. пункт 2.04.). Поняття економічної території не співпадає з поняттям географічної території. (Див. пункт 2.05). Економічна територія країни розділена на регіональні території і позарегіональну територію.
- 13.10 Територія регіону складається з тієї частини економічної території країни, яка безпосередньо віднесена до цього регіону, включаючи будь-які вільні зони, митні склади і фабрики.
- 13.11 Позарегіональна територія складається з частин економічної території країни, які не можуть бути віднесені до одного регіону. Вона складається з:
- a) військово-повітряного простору країни, територіальних вод і континентального шельфу, що знаходиться в міжнародних водах, щодо якого країна користується виключними правами;
 - b) територіальних анклавів (тобто географічних територій, розташованих в решті світу та використовуваних (відповідно до міжнародних договорів чи угод між державами) загальними державними установами країни: посольствами, консульствами, військовими базами, науковими базами тощо);
 - c) родовищ нафти, природного газу і т.д. в міжнародних водах, на континентальному шельфі країни, що розробляються одиницями-резидентами.
- 13.12 Класифікатор об'єктів адміністративно-територіального устрою (КОАТУ) забезпечує єдину, рівномірну деталізацію економічної території Європейського Союзу. Для цілей рівня країни регіональні рахунки можуть складатися на регіональному рівні з більшою деталізацією.

ОДИНИЦІ ТА РЕГІОНАЛЬНІ РАХУНКИ

- 13.13 Розрізняють два типи одиниць економіки країни. По-перше, записи для інституційної одиниці відображають потоки, що впливають на дохід, операції з капіталом та фінансові операції, інші потоки й баланси. По-друге, записи для місцевої одиниці одного виду діяльності (місцева ООВД) показують потоки, що виникають у процесі виробництва та використання товарів і послуг.

Інституційні одиниці

- 13.14 Для регіональних рахунків, залежно від регіонального рівня, можна виділити два типи інституційних одиниць:
- Одиниці одного регіону, для яких центр переважаючого економічного інтересу знаходиться в одному регіоні. Прикладами одиниць одного регіону є домогосподарства, корпорації, місцеві ООВД яких розташовані в одному регіоні, більшість місцевих і регіональних органів влади, частково соціальне страхування та некомерційні установи, що обслуговують домогосподарства (організації НУОД).
- Міжрегіональні одиниці, для яких центр переважаючого економічного інтересу розташований в більш ніж одному регіоні. Корпорації та організації НУОД є прикладами одиниць, які охоплюють регіони. Іншими прикладами є інституційні одиниці, діяльність яких охоплює всю країну, такі як центральний уряд і невелика кількість корпорацій, які є монополістами чи майже монополістами.
- 13.15 Всі операції інституційних одиниць одного регіону відносяться до того регіону, в якому вони мають свій центр переважаючого економічного інтересу. Для домашніх господарств, центр переважаючого економічного інтересу знаходиться в регіоні, в якому вони проживають, а не в регіоні, де вони працюють. Інші одиниці одного регіону мають свій центр переважаючого економічного інтересу в регіоні, в якому вони розташовані.
- 13.16 Деякі з операцій міжрегіональних одиниць не можуть бути віднесені до регіонів. Це справедливо для більшості розподільчих і фінансових операцій. Отже, балансуючі статті міжрегіональних одиниць, як-от заощадження та чисте кредитування для міжрегіональних одиниць, на регіональному рівні не відображаються.
- Місцеві одиниці одного виду діяльності та регіональна виробнича діяльність за галузями**
- 13.17 Підприємства можуть брати участь у виробничій діяльності в більше ніж одному місці, при цьому, для регіональних рахунків діяльність треба віднести на конкретне місце. У тих випадках, коли підприємства розділені по місцю розташування, розділені частини називаються місцевими одиницями.
- 13.18 Для опису виробничої діяльності економіки за галузями можна використовувати інституційні одиниці. Це призводить до неоднорідних галузей, оскільки багато підприємств мають суттєві вторинні види діяльності, які відрізняються від їх основної діяльності. Це також призводить до того, що в деяких галузях основний продукт галузі має незначну частку загального обсягу виробництва. Для отримання груп виробників, діяльність яких була б більш однорідною з точки зору виробництва, структури витрат і технології виробництва, підприємства розбиваються на більш дрібні і більш однорідні одиниці. Це так звані одиниці одного виду діяльності.
- 13.19 Місцеві одиниці одного виду діяльності (місцеві ООВД) - це частина одиниці одного виду діяльності (ООВД), що відповідає місцевій одиниці. Коли ООВД займається виробничою діяльністю в кількох регіонах, інформація про ООВД ділиться для отримання регіональних рахунків. Для такого поділу необхідна інформація щодо оплати праці найманих працівників чи зайнятості, якщо вона відсутня, а також інформація щодо валового нагромадження основного капіталу. Для підприємств, розташованих в одному місці, в якому на основну діяльність припадає велика частина доданої вартості, місцева одиниця одного виду діяльності співпадає з самим підприємством.
- 13.20 Галузь регіону складається з групи місцевих ООВД, що займаються однаковим чи подібним єдиним видом діяльності.

13.21 При визначенні місцевого ООВД існує три різних випадки:

- a) Виробнича діяльність зі значними витратами праці в одному місці. В цьому контексті значні витрати праці означають принаймні річний еквівалент праці людини, що працює півдня.
- b) Зазвичай виробнича діяльність в одному місці без значних витрат праці не розглядається як окрема локальна ООВД, а виробництво відноситься до місцевої одиниці, що відповідає за управління цим виробництвом. Однак, з цього правила є винятки, прикладами яких є вітряні млини, видобуток нафти і газу, інтернет-концентратори і повністю автоматизовані автозаправні станції. Така виробнича діяльність може бути розташованою в одному регіоні і повністю керуватися з іншого регіону. Весь випуск продукції не відображається в регіоні, в якому він керується, оскільки виробництво здійснюється в іншому регіоні. Валове нагромадження основного капіталу повинне відображатися в тому ж регіоні, в якому відбувається випуск відповідної продукції та створюється додана вартість.
- c) Для виробничої діяльності без фіксованого місцеположення застосовується концепція перебування в країні (див. пункт 2.04). Наприклад, великі будівельні проекти, здійснювані підрядниками з інших регіонів, реєструються як окремі локальні ООВД. Прикладами великих будівельних проектів є будівництво мостів, гребель і електростанцій, які тривають рік чи більше, або керуються через місцевий офіс. Для будівельних проектів менше року для віднесення виробництва до регіону використовується місцезнаходження батьківської будівельної компанії.

13.22 Відображаються виробничі операції між місцевими ООВД, що належать до однієї інституційної одиниці і які розташовані в різних регіонах. Проте доставка допоміжного випуску продукції між місцевими ООВД не відображається, за винятком випадку, якщо її можна явно спостерігати (див. пункт 1.13). Це означає, що відображаються тільки постачання основного чи другорядного випуску продукції між місцевими ООВД, якщо таке практикується в національних рахунках.

13.23 Якщо підприємство, що здійснює тільки допоміжну діяльність статистично спостерігається і при цьому наявні окремі рахунки для відображення виробничої діяльності, якою воно займається, або якщо воно знаходиться в місцевості, що відрізняється від знаходження підприємства, яке воно обслуговує, то воно відображається як окрема одиниця і відноситься до галузевої класифікації, що відповідає його основній діяльності як в національних, так і в регіональних рахунках. У разі відсутності відповідних основних даних, випуск продукції допоміжної діяльності оцінюється шляхом підсумовування витрат.

МЕТОДИ ПОДІЛУ НА РЕГІОНИ

13.24 Регіональні рахунки ґрунтуються на операціях одиниць, які є резидентами на території регіону. У цілому регіональні рахунки складаються за допомогою наступного:

- a) висхідні методи;
- b) низхідні методи; або
- c) комбінація висхідних та низхідних методів.

13.1

- 13.25 Висхідний метод оцінки регіонального агрегованого показника полягає у зборі даних безпосередньо від одиниць-резидентів та складанні регіональних оцінок шляхом об'єднання. У разі відсутності даних для місцевих ООВД допускається псевдо-висхідний метод. Дані по місцевих ООВД можна оцінити за даними підприємства, ООВД чи місцевої одиниці за допомогою моделі розподілу. Оцінки об'єднуються для отримання регіональних підсумків, як у висхідному методі.
- На другому етапі процесу компіляції висхідні оцінки звіряються з підсумками національних рахунків.
- 13.26 Коли інформація наявна тільки на рівні одиниць, які мають кілька місцевих ООВД, що займаються різними видами діяльності в різних регіонах для складання національної деталізації за галузями використовуються такі показники як оплата праці найманих працівників та зайнятість за регіонами.
- 13.27 Низхідний метод полягає в розподілі національного підсумку на регіони, без намагання поділити одиниці-резидентів по регіонах. Підсумок по країні розподіляється за допомогою показника, що розподіляється на регіони у такий же спосіб, як розподілятиметься оцінювана змінна.
- Поняття одиниці-резидента потрібне для досягнення регіонального охоплення індикатора, що використовується для регіонального розподілу відповідної змінної.
- 13.28 Висхідні методи рідко зустрічаються в чистому вигляді. Змішані методи також є прийнятними. Наприклад, регіональна оцінка змінної чи агрегованого показника змінних можлива тільки за допомогою висхідного методу на макро-регіональному рівні. Для оцінок на більш детальному регіональному рівні застосовується низхідний метод.
- 13.29 У порівнянні з непрямыми оцінками перевага віддається прямим оцінкам регіональних значень. У разі наявності повних і достовірних мікро-даних на рівні місцевих ООВД, регіональні значення, що концептуально відповідають значенням по країні, оцінюються за допомогою висхідного методу. Для відповідності підсумків за національними рахунками оцінки цих регіональних рахунків приводяться у відповідність до агрегованих показників національних рахунків.
- 13.30 При непрямому вимірюванню на основі агрегованих показників на рівні країни та показника, що корелює з вимірюваною змінною, можуть виникати помилки вимірювання. Наприклад, національні дані по валовій доданій вартості по галузі можуть бути віднесені на регіони з використанням регіональної статистики зайнятості, виходячи з припущення, що для кожної галузі валова додана вартість на одного працівника є однаковою для всіх регіонів. Складання на деталізованому рівні галузі дає кращі низхідні розрахунки.
- 13.31 Агреговані показники щодо виробництва відносяться до регіону, в якому знаходиться одиниця, що здійснює відповідні операції. Розташування місцевої ООВД є важливим критерієм для віднесення цих показників до конкретного регіону. Принципу резидентства віддається перевага у порівнянні з територіальним підходом, згідно якого виробнича діяльність відноситься, виходячи з розташування цієї діяльності.
- 13.32 Для певних галузей, таких як будівництво, виробництво енергії і розподілі енергії, мережі зв'язку, транспортна діяльність та фінансове посередництвом, а також для деяких операцій на таких рахунках домогосподарств як дохід від власності, виникають певні проблеми щодо віднесення на відповідний регіон. Для міжнародного порівняння регіональних рахунків застосовуються однакові методи складання або методи, що дають аналогічні результати.

- 13.33 Валове нагромадження основного капіталу відноситься до регіонів залежно від власності. Основні засоби, що належать міжрегіональній одиниці, відносяться до ООВД тих місць, в яких вони використовуються. Основні засоби, що використовуються на умовах операційного лізингу, відображаються в регіоні власника активів, а основні засоби, що використовуються на умовах фінансової оренди - в регіоні користувача.

АГРЕГОВАНІ ПОКАЗНИКИ ДЛЯ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Валова додана вартість і валовий внутрішній продукт по регіонах

- 13.34 Для оцінки регіонального валового внутрішнього продукту використовуються три підходи: підходи виробництва, доходів та витрат.
- 13.35 Виробничий підхід вимірює регіональний валовий внутрішній продукт у ринкових цінах як суму валової доданої вартості в основних цінах, збільшену на податки і зменшену на субсидії на продукти. Валова додана вартість в основних цінах вимірюється як різниця між випуском в основних цінах і проміжним споживанням у цінах покупців.
- 13.36 Підхід доходів оцінює регіональний валовий внутрішній продукт у ринкових цінах шляхом вимірювання та агрегування різних використань в регіональній частині рахунку утворення доходів по економіці в цілому: оплата праці найманих працівників, валовий операційний прибуток плюс податки (за винятком субсидій) на виробництво. Інформація по галузях щодо оплати праці та зайнятості є часто доступною на регіональному рівні. Ця інформація використовується для оцінки валової доданої вартості по галузям прямим методом або виробничим методом. Підхід доходів для регіонального валового внутрішнього продукту частково співпадає з виробничим підходом.
- 13.37 Як правило, інформація щодо валового операційного прибутку за галузями та регіонами відсутня. Інформацію щодо валового операційного прибутку ринкових виробників можна отримати з бухгалтерських рахунків підприємств. Часто відсутня деталізація по інституційним секторам і регіонам. Це є перешкодою для використання підходу доходів для оцінки регіонального валового внутрішнього продукту.
- 13.38 Податки (за винятком субсидій) на виробництво складаються з податків (за винятком субсидій) на товари та інших податків (за винятком субсидій) на виробництво. Розподіл податків (за винятком субсидій) на продукти обговорюється в пункті 13.43. Для інших податків (за винятком субсидій) на виробництво може бути наявна інформація по галузям. Наприклад, в бізнес-дослідженнях чи при розрахунку на основі певного виду податку або субсидії відповідної галузі. Вона може бути показником для віднесення валової доданої вартості до регіону.
- 13.39 Для вимірювання регіонального валового внутрішнього продукту витратний підхід не використовується через відсутність інформації. Прикладами відсутності даних є пряма інформація щодо міжрегіональних операцій купівлі-продажу, а також розбивка експорту та імпорту на регіони.

Віднесення FISIM до галузей користувача

- 13.40 Послуги фінансового посередництва, вимірювані непрямым чином (FISIM), в регіональних рахунках розглядаються так само, як і в національних рахунках. Віднесення проміжного споживання FISIM за галузями користувача до регіонів є дещо ускладненою процедурою,

оскільки зазвичай оцінки залишків кредитів і депозитів по регіонах відсутні. В таких випадках віднесення FISIM до галузі користувача здійснюється за допомогою використання другого методу: регіональний валовий випуск продукції чи валова додана вартість по галузям використовуються в якості показників для розподілу.

Зайнятість

- 13.41 Оцінки регіонального виробництва відповідають оцінкам зайнятості в регіоні, при цьому, зайнятість включає в себе як резидентів, так і нерезидентів, які працюють на регіональні виробничі одиниці. Регіональна зайнятість визначається у відповідності до принципів, що керують зайнятість та проживання для економіки країни (див. п. 11.17).

Оплата праці найманих працівників

- 13.42 Для виробництва оплата праці працівників відноситься на ті місцеві ООВД, в яких працюють люди. У разі відсутності таких даних у якості другого методу розподілу оплати праці працівників використовуються відпрацьовані години. Якщо відсутня інформація щодо оплати праці працівників і щодо відпрацьованих годин, використовується кількість працівників за місцевими ООВД. Оплата праці на рахунках домашніх господарств відноситься до регіонів відповідно до їх розташування.

Перехід від регіональної ВДВ до регіонального ВВП

- 13.43 Для розрахунку ВВП у ринкових цінах для регіонів, податки і субсидії на продукти розподіляються по регіонах. Як правило, ці надрегіональні податки та субсидії розподіляються на основі відносного розміру валової доданої вартості всіх галузей регіону, яка оцінюється в основних цінах. Для територій зі спеціальною системою оподаткування, що призводить до значних відмінностей в ставках оподаткування та субсидіях на товари в межах країни, в кожному конкретному випадку можуть застосовуватися альтернативні методи розподілу.
- 13.44 Дані на одного жителя можуть бути розраховані для ВВП всіх регіонів. Ці цифри не розраховуються з метою отримання позарегіональних оцінок.
- 13.45 На регіональний валовий внутрішній продукт на душу населення може значно впливати маятникова міграція між регіонами. Чиста маятникова імміграція в регіон призводить до збільшення виробництва до рівня, який не може бути забезпечений місцевим активним населенням. ВВП на душу населення є відносно високим в регіонах з чистою маятниковою імміграцією та низьким в регіонах з чистою маятниковою еміграцією.

Темпи зростання обсягу регіональної ВДВ

- 13.46 При вимірюванні змін ціни та обсягу, принципи, що застосовуються до країни, застосовуються і до регіонів. Тим не менш, виникають певні складнощі щодо регіональних даних, які ускладнюють застосування цих принципів до регіонів. Нижче наведено приклади складнощів:
- a) Інформація про зміни регіональних цін часто відсутня;
 - b) Якщо регіональна додана вартість в поточних цінах оцінюється за прямим методом, а не шляхом розрахунку проміжного споживання на основі випуску продукції, то подвійна дефляція регіональної доданої вартості не є можливою;
 - c) За відсутності регіональних таблиць ресурсів та використання за допомогою такої основи зміни ціни та обсягу виміряти неможливо;

13.47 Тому загальноприйнятий підхід полягає у вираженні регіональної доданої вартості по галузям на основі змін національних цін по галузям. Ця процедура здійснюється на найбільш деталізованому рівні, на якому доступна інформація щодо валової доданої вартості в поточних цінах. При цьому відмінності між змінами національних та регіональних цін через відмінності в структурі економіки по галузям враховуються. Однак в цьому випадку все ж таки виникають деякі складнощі у зв'язку з основними відмінностями між змінами національних та регіональних цін. Нижче приведено приклади таких відмінностей:

- a) Відмінності в структурі витрат і складі випуску продукції в межах однієї галузі між виробниками різних регіонів. В змінах цін між регіонами для однієї галузі можуть бути наявні значні відмінності.
- b) регіональні відмінності у змінах цін основних ресурсів, наприклад, зміни цін на працю, землю та оренду офісних приміщень. Наявність національних угод про заробітну без відмінностей по регіонах означає, що регіональні відмінності в зміни розміру заробітної плати є незначними.

13.48 Регіональна додана вартість розраховується за допомогою використання:

- a) регіональних індексів цін (у разі їх наявності в необхідній якості), що використовують зміни цін на продукцію, а не на ресурси. У деяких випадках регіональні індекси цін можна отримати непрямым шляхом, об'єднавши інформацію щодо змін вартості та змін обсягу. У разі використання регіональних цін (можливо, у поєднанні з індексами цін по галузях), регіональні темпи зростання розраховуються із дотриманням відповідності темпів зростання по країні.
- b) подвійного дефлювання, коли це можливо. Це особливо доречно, коли зміна ціни проміжного споживання відхиляється від випуску продукцію, а також, коли проміжне споживання становить істотну суму.

РЕГІОНАЛЬНІ РАХУНКИ ДОХОДІВ ДОМОГОСПОДАРСТВ

13.49 Розподіл і перерозподіл доходів дають балансуючі статті: первинний дохід та наявний дохід. На регіональних рахунках ці оцінки доходу обмежуються домогосподарствами.

13.50 Регіональні рахунки домашніх господарств - це регіональна деталізація відповідних рахунків на рівні країни. Для цілей оцінки ці рахунки обмежені наступними рахунками:

- a) рахунок розподілу первинного доходу;
- b) рахунок розподілу вторинного доходу.

На цих рахунках відображаються первинний дохід та наявний дохід домашніх господарств, які проживають в регіоні (див. таблицю 1).

Таблиця 1: Регіональні рахунки доходів домогосподарств

		Регіональні				Коригування регіональних потоків без національних аналогів	Підсумок по країні
		a	b		Позарегіональні		
	Розподіл первинних доходів						
Ресурси	B.2/B.3 Чистий операційний прибуток/змішаний дохід						
	D. 1 Оплата праці найманих працівників						
	D.4 Кредиторська заборгованість щодо доходів від власності					Мінус внутрішньо регіональні доходи щодо B2/B3	
Використання	D.4 Кредиторська заборгованість щодо доходів від власності					Мінус внутрішньо регіональні доходи щодо B2/B3	
	B.5 Первинний дохід (балансуюча стаття						
	Рахунок розподілу вторинного доходу для домогосподарств						
Ресурси	B.5 Первинні доходи						
	D.62 Соціальні допомоги, крім соціальних переказів у натуральній формі						
	D.7 Дебіторська заборгованість щодо інших поточних переказів						
Використання	D.5 Поточні податки на доходи, майно тощо						
	D.61 Соціальні внески						
	D.7 Кредиторська заборгованість щодо інші поточних переказів						

	В.6 Наявний дохід (балансуюча стаття
	Додаткова інформація
	Чисельність населення (число жителів
	Первинні доходи на душу населення
	Наявний дохід на душу населення

- 13.51 Регіональні рахунки домашніх господарств розраховуються на основі домогосподарств, що проживають на території регіону. Число осіб, які є членами домашніх господарств-резидентів дає загальне населення резидентів в регіоні.
- 13.52 Правила визначення резиденства домогосподарств на рівні країни застосовуються і до регіональних рахунків домашніх господарств. У вигляді виключення, якщо приймаючий регіон співпадає з регіоном проживання, студенти та пацієнти, що лікуються протягом тривалого час розглядаються як резиденти приймаючого регіону, якщо вони знаходяться в ньому довше одного року.
- 13.53 Рахунки домашніх господарств можна розширити за допомогою рахунків використання доходів. Для цього необхідно здійснити розподіл статистики національних рахунків по регіонах на кінцеві видатки на споживання за домогосподарствами, та коригування змін чистої вартості активів домашніх господарств на резервах пенсійних фондів. Регіональні заощадження домогосподарств є балансуною статтею.
- 13.54 Розподіл по регіонах кінцевих видатків на споживання за домогосподарствами вимагає надійної регіональної інформації, наприклад, з розширеного обстеження бюджетів домашніх господарств. Однак така регіональна деталізація є часто відсутньою і в національних рахунках кінцеві видатки на споживання за домогосподарствами часто оцінюються за допомогою іншої інформації. У цих умовах побудова регіональної деталізації є більш складною задачею.
- 13.55 Уряди можуть відігравати важливу роль в забезпеченні послуг освіти, охорони здоров'я та соціальних послуг домогосподарствам через соціальні перекази в натуральній формі. Роль таких соціальних переказів у натуральній формі суттєво відрізняється для різних країн і може значно коливатися з часом. Віднесення таких соціальних переказів у натуральній формі до регіонів означає те, що можна отримати регіональне фактичне кінцеве споживання домашніх господарств і скоригований наявний дохід домашніх господарств. Враховуючи важливу роль соціальних переказів у натуральній формі в деяких державах-членах, зіставлення фактичних кінцевих видатків на споживання та фактичних наявних доходів за домогосподарствами для різних держав-членів може дати картину, що буде відрізнятися від зіставлення на основі кінцевих видатків на споживання та наявного доходу за домогосподарствами.